

מ"ת 18951/02/19 - מדינת ישראל נגד חוסיין הוארי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 18951-02-19 מדינת ישראל נ' הוארי(עציר)

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מדינת ישראל מבקשת

נגד

משיב

חוסיין הוארי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שמיה ועו"ד אלפריח

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים.

העובדות לפי כתב האישום -

כתב האישום מכיל 2 אישומים ומייחס למשיב עבירות של מגע עם סוכן חוץ, ייצור נשק, ניסיון ייצור נשק והחזקת נשק.

האישום הראשון -

2. המשיב התגורר בשכם בבית אביו משנת 2012 עד יולי 2018, אז עבר להתגורר בג'ת אצל אימו.

3. מהלך מגוריו בשכם התיידד המבקש עם כרם עיסא, תושב שטחי הרשות.

בשנת 2016 השתתפו המבקש ועיסא באירוע שארגן ארגון הכותלה, ארגון תלמידים וסטודנטים של החמאס שמיום 1.11.16 הוכרז כארגון טרור. מהלך האירוע הצטלם המבקש עם צעיף ועליו סמלי החמאס.

4. לאחר האירוע ועד מועד מעצרו ביום 15.1.19 החל המבקש לגלות עניין הולך וגובר בחמאס, ופיתח הזדהות אידיאולוגית עם פעולותיו ומטרותיו.

5. מהלך התקופה ביצע המבקש פעולות המביעות תמיכה בארגון החמאס - קרא עדכוני חדשות בדבר פעילות החמאס ברצועת עזה, עקב אחרי דפי הפייסבוק של הכותלה, הוריד מרשת האינטרנט תמונות וסרטונים של החמאס ושמר אותם בנייד, מהלך חודשים 11-12/18 הצטרף לארבע קבוצות ווטסאפ

המזוהות עם החמאס, התכתב עם אחד ממנהלי הקבוצות כשיש לו יסוד סביר לחשוד שהוא פועל בארגון החמאס או בשליחותו.

6. כמו כן, מהלך התקופה קיים שיחות והתכתבויות עם כרם על רכישת נשקים והסתרתם.

האישום השני -

7. מהלך חודש 10/18 ייצר המבקש בביתו בג'ט מטעם חבלה מאולתר בצורת צינור, ובהמשך הבעיר את המטען במטרה לגרום לפיצוץ, שנמנע בשל כשל.

8. בחודש 10/18 החל המבקש לייצר מטען חבלה מאולתר נוסף בצורת צינור, אותו לא סיים, והחזיק מתחת למזרן בחדר השינה שלו.

המטען נתפס בחיפוש המשטרה מועד מעצרו של המבקש ביום 15.1.19.

9. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

10. בדיון מיום 12.2.19 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וטען לחלופה וקבלת תסקיר בעניינו של המבקש.

11. המבקשת התנגדה בטענה כי מדובר בעבירות ביטחון ונשק, ומאחר והחלופה המוצעת הנה הבית בו בוצעו העבירות המיוחסות למבקש.

12. לאור מצוות המחוקק, חרף שמדובר בעבירת ביטחון, ובהתחשב בעברו הלא מכביד של המבקש, הוריתי על עריכת תסקיר ובחינת חלופה לרבות התאמה למעצר באיזוק.

13. תסקיר שהוגש ביום 28.2.19 העריך סבירות בינונית להישנות מקרים דומים בעתיד; התסקיר שלל חלופה בבית האם, ואת האם כמפקחת. משלא נמצאו מפקחים מתאימים נוספים, למעט הדודה, לא הומלץ בשלב זה על מעצר באיזוק.

14. בדיון מיום 5.3.19 נחקרה הדודה כמפקחת מוצעת, אשר עובדת מדי יום עד השעה 14:00.

טרם מתן החלטה התבקשה חוות דעת יחידת האיזוק בדבר היתכנות התקנת איזוק בבית הדודה; חווה"ד לא היתה ישימה.

15. בדיון מיום 11.3.19 הוצע כמפקח נוסף מר ערו דיב, חבר המשפחה ושכן, ולאחר חקירתו, הודעתי לב"כ המשיב כי לא יאושר.

ב"כ המשיב חזר בו מהסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה.

לאור האמור ראיתי לבקש עמדת ב"כ המשיב עד סוף היום לקיומן או היעדרן של ראיות לכאורה, תוך שהובהר כי אין בהודעה משום היתר לחזור מהסכמה. בהתאם יקבע מועד לשמיעת מפקחים מוצעים נוספים או מתן החלטה בנושא הראיות לכאורה.

16. ב"כ המשיב הודיע על חזרתו מהסכמה לקיום ראיות לכאורה, בין היתר, משום שאין בחומר הראיות אינדיקציה למגע עם "סוכן חוץ", ואין ראיות לייצור או ניסיון לייצור חומר נפץ. על כן, מבלי לקבוע מסמרות בשאלת ההיתר למשיב לחזור בו מהסכמתו לראיות, ביקשתי וקיבלתי חומר הראיות.

ביום 26.3.19 טען ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה, וכן טען לנושא חלופת מעצר וכן נחקרו שני מפקחים מוצעים נוספים. בתום החקירות, וגם לפניהן, טען ב"כ המשיב בלהט כי יש לשחרר את המשיב.

שאלת הראיות לכאורה

17. לאחר בחינת הדברים, סבורני כי אין מקום להתיר למשיב לחזור בו מהסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה בהליך; זאת ועוד- גם אם היה מקום להתיר- קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום, אף מעלה מכך.

18. אשר לאפשרות של המשיב לחזור בו מהסכמתו, אפנה לדברים שנכתבו לאחרונה בבש"פ 7235/18 שם טוב נ' מ"י (החלטה מיום 11/11/18) כדלקמן:-

"הלכה היא כי, למעט במקרים חריגים, אין נאשם רשאי לחזור בו מהסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה:

"משנתן העורר את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, ומשלא הגיש ערר על קביעת בית המשפט המחוזי אודות קיומן של ראיות לכאורה, אין לאפשר לו בדיעבד ובחלוף הזמן את פתיחת הדיון מחדש כאילו לא היו דברים מעולם וכאילו הדיון עתה מתנהל במנותק מכל מה שאירע עד כה בתיק" (בש"פ 8178/09 מדינת ישראל נ' אלמליח, [פורסם בנבו] פסקה 22 (28.10.2009) (להלן: עניין אלמליח). ראו גם בש"פ 4786/15 סליביא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (16.7.2015)).

העוררת הסכימה למעצרה לאחר שנועצה בסנגורה."

19. במקרה בפנינו, כאמור, ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה לאחר שהמשיב נועץ בבאי כוחו; באי כוחו קיבלו שהות לעיין בחומר החקירה ולכן חזקה כי נתנו הסכמתם לאור החומר הקיים; רק לאחר

שהובהר כי מפקחים מסוימים לא אושרו, חזר בו המשיב מההסכמה; אין מדובר במקרה חריג לא כל שכן מקרה המצדיק חזרה מהסכמה.

20. חרף זאת, ראיתי להידרש לחומרי החקירה בתיק; כאמור לעיל, עיון בהם יעלה כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית נכבדת, אשר די בה להקים פוטנציאל הרשעתי

משטרה

21. א. כבר בהודעתו הראשונה במשטרה, מיום 16/1/19- מאשר המשיב פרטיו בפייסבוק, אינסטגרם, טלגרם ומייל, מאשר בעלות על 3 טלפונים סלולריים; לאישום גופו מאשר המשיב- "אני מאשר שיש לי חברים בארגון החמאס, ואני מתכתב איתם בוואטסאפ... אני גם חבר בקבוצת וואטסאפ ששמה כתאיב אל שהיד עיז אל דין, אני כבר חבר שמה בערך שנה"... אני יודע שזה שייך לחמאס" (שו' 29).

ב. משנשאל המשיב "מה שמות החברים שלך מהחמאס" משיב- "יש לי רק חבר אחד מהחמאס שקוראים לו כרם עיסא, אני יודע שהוא מחובר לארגון, הוא שכן של אבא שלי גר בשכם" (שו' 33).

ג. בהמשך מפרט המשיב משנתו האידיאולוגית- "אני עוקב כל מה שקורה עם חמאס בעזה, ואני מסכים איתם, אני כן תומך בחמאס וברעיון של האיסלם, גם החבר שלי כרם עיסא תומך ברעיונות של חמאס.. " (שו' 43)

ד. המשיב מעומת ישירות- "אתה יודע שכל תמיכה בארגון חמאס והשתתפות במסיבות... זו עבירה על החוק?" עונה המשיב- "לא יודע, אבל אני הלכתי עם כרם עיסא" (60).

ה. גם בנוגע להכנת המטענים אין המשיב מסתיר דבר- "אני ביוזמתי מהלך אוקטובר 2018 הכנתי מטען נפץ ופוצצתי אותו בכניסה לבית שלי בג'ת, פוצצתי בכוונה כדי לראות איך הוא מתפוצץ" (שו' 63) ובהמשך- "הכנתי עוד אחד גדול, יותר גדול מהראשון, אך לא השלמתי את ההכנות שלי".

ו. המשיב מציין בקשר למגעיו - "אני שמרתי פעם את השם של מנהל הקבצה שקוראים לו אבו עוביידה כי רציתי להיות איתו בקשר למרות שהוא לא הגיב לי, גם ששלחתי הוא לא הגיב לי" (שו' 86).. הוא מחמאס עזה (שו' 92).. הוא ביקש מאיתנו כחברים למסור מידע על חייל שנהרג.. אני הגבתי כי חשבתי שאני חושב שאני מכיר את החייל הזה אבל רק חשבתי" (שו' 95).

הרי לך מגע, עם מי שהמשיב עצמו מאמין כי פעיל בחמאס, על מנת למסור מידע.

22. א. בהודעה מיום 17/1/19 פני הדברים לא היו שונים. המשיב שב ומאשר היכרות עם כרם עיסא (ש' 3), מאשר "שם ידעתי שהמסיבה של תנועת חמאס.... אחרי זה שנתיים שזה בשנת 2016 פגשתי את כרם והלכנו למשחקים של אינטרנט (ש' 12) וכשהיינו ברחוב כרם אמר לי.. מה דעתי שנקנה נשק מאולתר.. אמרתי לו אם הוא רוצה אז שיקנה לבד, ואז התרחקתי ממנו.. לפני כמה חודשים כרם עיסא התחיל להתכתב איתי במסנג'ר"

ב. באותה חקירה מזהה המשיב את כרם עיסא במסדר תמונות (תמונה 7); לגבי הכנת המטענים מציין המשיב- "לא התעסקתי עם נשקים.. עשיתי פעמיים מטען מאולתר מגפרורים ושמתי אותם בתוך צינור".

23. א. ביום 23/1 מוסר המשיב הודעה נוספת; שם מציין קשר לעומר ותד חברו; המשיב מאשר כי הוא תומך בחמאס (ש' 6,12) ומאשר כי הוא שייך לקבוצות וואטסאפ השייכות לחמאס (16-17). עוד מציין המשיב כי הקבוצה כתאיב עז אל דין אל קסאם משתייכת לחמאס

ב. משנשאל המשיב אם הבין שהסרטונים, הפרסומים והקבוצות בוואטסאפ שייכים לחמאס, מגיב- "כן, אפילו ילד קטן היה מבין זאת". המשיב אף מציין בתשובה לגבי פניה ומגע עם גורם מהקבוצה- "פנה אלי משהו שאני קראתי לו אבו עובידה.. בהתכתבות בינינו הבנתי שהשם לו אסעד והוא מעזה" (ש' 31 ואילך). בהמשך שב המשיב ומספר כי הציע עזרה בזיהוי פרטי חיילים תוך שהוא מבין כי בכך יעמיד חיהם בסכנה (ש' 44).

24. א. בהודעת המשיב מיום 27/1/19 שב המשיב ומציין כי הלך לטקס סיום/ מסיבה עם חברו כרם עיסא משכם; מאשר שהתכתב עם אותו אבו עובידה (אסעד) כמה פעמים, אך אינו זוכר כמה (ש' 37); המשיב מאשר כי שוחח עם כרם בע"פ ובמסנג'ר על נשק (53) ומאשר שנית כי ניסה לייצר פצצות קוליות (ש' 68).

ב. בהודעת המשיב מיום 28/1 מציין המשיב כי שוחח עם כרם עיסא יומיים לפני מעצרו(ש' 36).

25. בהודעת המשיב מיום 30/1/19 מאשר המשיב כי הצטרף לקבוצות וואטסאפ במרץ 2018 לאחר שהסיק כי הן שייכות לחמאס; במסגרת חברותו בקבוצות מאשר המשיב כי פנה **ביוזמתו** למסור פרטים על חייל "מנהלת התקשורת הצבאית" ולטענתו עשה כן כדי להוכיח שהוא עוזר לכותלה אל אסלאמיה. המשיב שב ומאשר כי הוא הבין שמסירת פרטי חיילים תעמיד אותם בסכנת חיים (גליון 4 מ- 5); בהמשך מאשר המשיב כי ייצר שני מטענים (עמ' 5) "רק שניים" כהגדרתו, מאשר שדיבר על נשק עם כרם עיסא, ואף מציין כי ניסה להעביר נשק לארץ מאחד "ראפאת" שמו.

26. ראה גם הודעת המשיב מיום 31/1 (אישור שיחה על נשק עם כרם) והודעת המשיב לגבי משלוח פרטי חייל (הודעה 7/2).

27. עדויות חוסני אבו מוך, שרונה גוב, עאהד ג'מאל חיזקתו הפרטים שנמסרו ע"י המשיב.

זכ"ד שב"כ

28. כבר במפגש הראשון עם חוקר השב"כ ברדה (15/1) מאשר המשיב- כי ייצר את המטען לפני חודשיים, כי הוא לוקח אבק שריפה למטען מתחמושת כדורים (אך סירב להשיב מנין השיג תחמושת), וכי הוא מתכתב בקבוצות וואטסאפ עם חמאס". בהמשך (זכ"ד 15/1 שעה 8:05) מאשר המשיב כי מזה שנתיים הוא תומך בחמאס, ובקשר עם כרם עיסא; בזכ"ד 15/1 שעה 14:00 מאשר המשיב לחוקר ירמי כי השתתף באירועים של הכותלה, יחד עם כרם עיסא. **המשיב הודיע בחקירתו כי שוחח עם אמו ודודתו על הכותלה בגדה.** המשיב אישר כי הכין מטען צינור "על מנת לפוצץ אותו בשכונתו" (סעיף 35) ואישר כי הכין מטען קטן יותר בעבר (סעיף 38 ואילך); המשיב הבהיר כי הוא מצוי בארבע קבוצות וואטסאפ של החמאס ואישר כי הוא התכתב עם אדם מאחת הקבוצות (סעיף 56)- אותו "אבו עוביידה".

29. בחקירת "קליין" מיום 15/1 שעה 19:10 פירט המשיב כל הדרוש לעניין מטעני הצינור- דרך הכנה וכיו"ב (סעיף 13 על כל תתי חלקיו); לאחר מכן פירט המשיב כל הידוע לגבי קשריו עם הכותלה האיסלמיה, ועם אותו "אבו עוביידה" (סעיפים 15-16). עוד פירט המשיב נושא החייל שנהרג וניסיון מסירת הפרטים (סעיף 17).

30. בחקירת ברדה 16/1/19 (שעה 16:41) אף נטען ע"י המשיב כי סיפר לעומר ראשד ותד כי הכותלה שלחה למשיב כספים כדי לרכוש נשק והוא עדיין לא רכש; מהלך מריבה בין חוסני אבו מוך ועומר ותד התקשר המשיב וביקש מאמו להכין עבורו הנשק (אמו אמרה לו לשוב הביתה); המשיב הבהיר כי עשה כל האמור על מנת להרשים את חבריו אך בפועל אין לו כל נשק או דרך להשיג נשק. בהמשך מספר המשיב לברדה כי אכן כרם יצר עמו קשר על מנת לרכוש נשק.

31. בחקירה מיום 17/1/19 מעומת המשיב עם תמונות נשק מהטלפון שלו; בחקירה מיום 22/1/19 הרחיב המשיב מגעיו עם הכותלה ועם כתאיב עזאלדין אל קסאם; המשיב אישר מודעותו לכך כי מדובר בקבוצות של החמאס לרבות שיח לגבי יחידת הלוחמים שנחשפה. (ראה סעיפים 13 ואילך); ראה גם חקירה 24/1 (ברדה) וחקירה 27/1 (ברדה).

32. בחקירות מיום 30/1 ומיום 31/1 עלה נושא רכישת הנשק ע"י ראפאת, (סעיף 6), וכן ההתקשרות למנהלת התקשורת הצבאית (סעיף 14).

מסקנות לכאוריות

33. קיימת תשתית ראייתית נרחבת להוכחת האשמה.

34. מדובר במי שמבחינה אידיאולוגית מזדהה עם החמאס; המשיב עצמו מציין כי ניסה ליצור קשר עם גורמי חמאס לרבות לשם מסירת פרטים, לכאורה, לגבי חיילים. יצירת הקשר נעשתה חרף מודעות, לכאורה, כי הדבר עלול לסכן את חיי החיילים.

35. המשיב הציג עצמו כמי היכול להשיג נשק, לרכוש נשק, ולייצר נשק (מטענים)

36. ברשות המשיב נתפס מטען צינור שהמשיב אישר הכנתו

37. קיימת מודעות לכאורית של אמו ודודתו של המשיב, לגרסת המשיב (!), לפחות לחלק מהמעשים (על כן ביקשו להרחיקו מסביבתו).

38. כאמור- מבחינת ראיות לכאורה קיימת תשתית נרחבת ביותר

העילה

39. כתב האישום מעלה הן עבירות של מגע עם סוכן חוץ, והן עבירות של ייצור נשק וניסיון לייצור נשק. מדובר בתמהיל מסוכנות כפול.

40. כידוע- עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21 (א)(1)(ג)(2) לחסד"פ. ראה למשל לעניין זה בש"פ 4289/18 סיאד נ' מ"י; בש"פ 4244/18 סחניני נ' מ"י. הלכה היא כי מעורבות בעבירות נשק מעידה על מסוכנות רבה, שרק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיגה בחלופת מעצר או במעצר באיזוק. ראה למשל בש"פ 4575/17 עליאן נ' מ"י; בש"פ 1423/18 חאג' סלאח נ' מ"י. הכלל קובע כי בעבירות נשק גם לא ניתן יהיה להסתפק במעצר באיזוק (ראה בש"פ 5399/16 מ"י נ' ג'רבי, וכמובן סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים).

41. עבירות בטחוניות כשלעצמן מקימות עיל המצדיקה מעצר נאשם עד תום ההליכים כנגדו, זאת נוכח החשש כי מי המואשם בהן עשוי להמשיך ולסכן את בטחונה של המדינה (ראה בש"פ 550/18 פלוני נ' מ"י; בש"פ 854/07 אבו דקה נ' מ"י).

בחינת חלופה

42. משברור כי קיימת תשתית ראייתית נכבדת, וכי קיימת עילה בעצמה ממשית, עדיין קיים ההכרח לבחון אם ניתן לאיין הנשקף מהמשיב, באמצעות חלופה
43. כך, גם במקרים של עבירות בנשק יש לשקול קיומה של חלופה (בהינתן אותן נסיבות חריגות ומיוחדות- ראה בש"פ 1997/12 גמל נ' מ"י המפנה לעניין בש"פ 1084/12 בדרה וכן ראה בש"פ 726/16 אלחייק נ' מ"י). כך גם במקרים של עבירות בטחוניות- בש"פ 1523/16 מ"י נ' פרץ, בש"פ 5828/06 אבו דלו נ' מ"י.
44. יוזכר כי בתיק זה הופנה המשיב לתסקיר שירות המבחן וזה לאחר בחינת עניין המשיב קבע כי שירות המבחן לא התרשם מקיומה של "אידיאולוגיה שלילית ותפיסות פוגעניות", וראה לקבוע כי מהמשיב נשקפת מסוכנות בינונית בלבד להישנות אירועים דומים בעתיד.
45. עוד יש להביא בחשבון כי למשיב אין עבר פלילי.
46. לאחר בחינת טענות הצדדים ובחינת חומר הראיות, שמיעת המפקחים שהוצעו עד הלום, ושמיעת הטיעון, הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות מקרה זה לא תסכון חלופה.
47. ראשית, מדובר במשיב ממנו נשקף "סיכון כפול"- הן סיכון בגין האישומים התלויים נגדו, והן סיכון הנשקף מעצם העובדה כי המשיב חי שנים ארוכות בשכם, אביו משכם, ועל כן קיים חשש גם להימלטות מאימת הדין.
48. שנית- בניגוד לאמור בתסקיר, התרשמתי כי למשיב אידיאולוגיה שלילית ותפיסות פוגעניות; מחומר החקירה מצוין המשיב עצמו שוב ושוב, כי הוא תומך נלהב של תפיסות החמאס; המשיב מיוזמתו הפך להיות חבר לא בקבוצה בודדת של החמאס, אלא בארבע קבוצות שונות או אף יותר.
49. זאת ועוד- המשיב **פנה מיוזמתו** לקבוצות החמאס, לרבות ל"מנהלת התקשורת הצבאית", על מנת למסור פרטים על חיילים, באירוע חשיפת הכוח המדובר, מתוך מודעות שלמה כי מסירת הפרטים תעמיד בסכנה את חיי החיילים; יש בכך ללמד באופן נחרץ על תפיסה פוגענית.
50. שלישית- מדובר במשיב אשר לגרסתו הציג עצמו כמי שנתבקש לרכוש נשק (ע"י כרם), וביקש להעביר נשק (עניין ראפאת), וזאת מעבר לחומרים שנתפסו בביתו; גם אם מדובר בהתרברבות גרידא, עובדתית נעשתה פניה דווקא למשיב ע"י גורם מעזה.

51. רביעית- בכלל העבירות- שב המשיב לכאורה וחוזר על ביצוע- גם במגע עם כרם, מעת לעת מנתק המשיב המגע, אך משנוצר קשר עמו חוזר הוא מיד לסורו (וראה יצירת קשר יומיים טרם המעצר!); כך גם בנוגע להכנת מטענים- עת המטען הראשון כשל, לא אמר המשיב נואש וניסה לייצר מטען גדול יותר.

52. חמישית- מקום החלופה המוצע אינו מוצלח, עת מדובר בישוב בו נתפס המשיב מכין אמצעי נשק, ועת ה"ניסוי" במטען הראשון בוצע בסמוך.

53. שישית- גם ביחס למפקחות, לאחר שחומר הראיות נפרש, קשה להלום אימוצן, עת המשיב עצמו אישר מודעות למעורבותו, ולו חלקית (ראה למשל סעיף 28 לעיל). גם בחקירתן עלו קשיים. אשר למפקחים שנחקרו היום, הראשון העלה קושי באשר להבנת מלאכת הפיקוח והשני לא התייחס לחקירות עבר, אם כי ניתן היה לקבלם. יחד עם זאת, משלא עברנו את שלב העושה והמעשה אין טעם בבחינתם.

54. כל זאת מעבר לנדרש, שכן סבורני כי לא ניתן לתת במשיב אמון, חרף התסקיר החיובי; בחינת העושה והמעשה מביאה להתרשמות כי לא תסכון חלופה; על כן אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.